

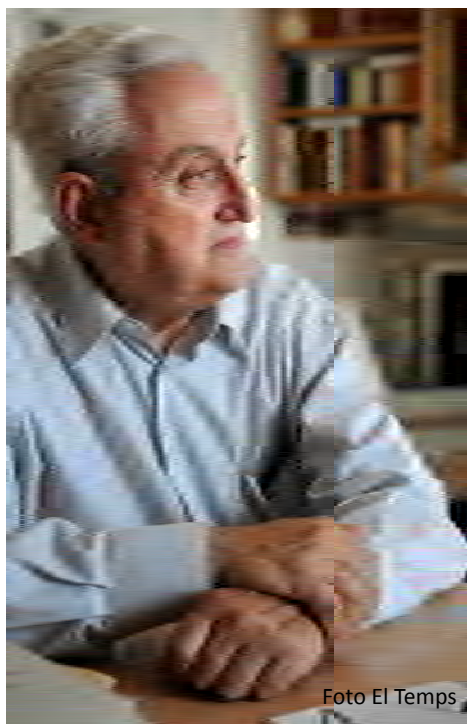
El nostre Albert Manent Segimon

Josep M. Carreras Vives i Josep M. Grau Pujol

El 14 d'abril de 2014 ens deixava el bon amic Albert Manent Segimon, tot un referent en la lluita antifranquista i un home imprescindible per al sosteniment de la cultura catalana, el coneguérem quan ostentà diferents càrrecs institucionals, com a director general de Difusió Cultural del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, del Centre d'Història Contemporània de Catalunya, de la Societat d'Onomàstica i de la Fundació

tingut la sort de tractar-lo en caràcter afable, generós, radicalment defensor de la a més d'impulsor de múltiples vinculades amb la recerca divulgació de múltiples

Com a promotor de dels què n'hem tingut les investigacions sobre el Guerra Civil, la repressió de biografies de personatges. Per demanar ajut als agents una amable carta o una s'interessava per la nostra Museu-Arxiu de Montblanc i de Barberà, sobretot les orientava i que sempre interès, a més de ressenyar-

Vives Casajuana. Els qui hem la intimitat, valoràvem d'ell el seu conciliador i a la vegada identitat i la llibertat de Catalunya, inciatives, en especial les històrica, la creació literària i la aspectes del país.

projectes de caràcter nacional, coneixement directe, destaquem llop, els vents, boires i núvols, la la dictadura franquista, les a portar-les a terme no dubtava actius de cada comarca, sigui amb trucada telefònica, a més família, la salut i les activitats del del Centre d'Estudis de la Conca publicacions, que sovint ens sol·licitava i llegia amb il·lusió i les en revistes o diaris de

Barcelona i Tarragona, encara que els seus directors, malauradament, no sempre tinguessin la mateixa sensibilitat en la difusió, algunes vegades es negaren a fer-ho. No defallia mai en les seves empreses i no fou partidista polític quan representava a una institució, tot i tenir les seves idees, respectava les dels altres, essent un veritable *gentleman*. Com a anècdota, dir que era un fervent defensor de l'ús del vós, enlloc del vostè, trasllat del castellà *usted*.

Fruit de la seva llarga experiència vital, poques vegades el vàiem pessimista, tot el contrari, positiu, vital i comunicatiu, content dels èxits aliens, sobretot dels més joves, sense cap mena de recel.

Sempre ens sorprenia la seva gran capacitat de treball, les varietats temàtiques del seu interès científic i la coneixença del territori i la seva gent, tot i que no conduïa automòbil, ni havia entrat en el món d'internet, estava al cas de tot i viatjava arreu, als estius ens convidava a visitar-lo al Mas Segimón, de l'Aleixar, si el necessitàvem per alguna xerrada o alguna presentació editorial, sempre estava disposat a

col·laborar, com per exemple l'any 2010, quan el convidarem a Montblanc en ocasió de la publicació del volum col·lectiu *La premsa local a la Conca de Barberà durant el franquisme* i en glossà el seu contingut.

Fou un home compromès amb la terra, conscient que la cultura era fonamental per avançar en les reivindicacions nacionals, s'entrevistava amb persones grans per preguntar-los-hi sobre la parla, la toponímia i altres àmbits. A la nostra Conca de Barberà publicà el llibre *Els noms populars de núvols, boires i vents a la Conca de Barberà* (Montblanc, 1995), amb una segona edició ampliada i corregida el 2008 i una tercera el 2016, destaquem també els articles sobre Mn. Ramon Muntanyola (1974), Josep Porter Rovira (2002), a més de diferents notes biogràfiques a *Serra d'Or*, sobre Francesc Cortiella, de Vilaverd (1986) o Lluís Carulla Canals, de l'Espluga de Francolí, (1991), les veus de Josep M. Poblet i Guarro i Josep Conangla

Albert Manent, en el seu mas Segimon, acompanyat per un altre bon amic i infatigable treballador per a la cultura catalana Eugeni Perea Simon.

i Fontanilles, ambdós de Montblanc, en el *Diccionari de la Literatura Catalana* (1979). En el *Diccionari d'Història Eclesiàstica de Catalunya* (1998-2001), les entrades de Ramon Muntanyola Llorach, de l'Espluga de Francolí (vol. II); Agustí Altisent, de Santa Coloma de Queralt (vol. I); Miquel M. Estradé Ciurana, amb ascendència a Vallclara i Jordi Sans Vila, de Vimbodí (vol. III). En el *Diccionari dels Catalans d'Amèrica*, (Barcelona, 1992), les biografies d'Emili Miquel Abellà (vol. III), de Barberà de la Conca; Joan Cid Prats (vol. I), Josep Oliveras Vidal (vol. III), de Blancafort; Miquel Lafila Ciscal, Maria Martí Francesch (vol. III), Ramon Micó Vidal, de l'Espluga de Francolí (vol. II); Josep Moix Capdevila (vol. III), Josep Puig Puig (vol. III), de Forès; Lluís Panadès Isamat (vol. III), de la Guàrdia dels Prats; Josep Andreu Abelló (vol. I), Mateu

Abelló Roset (vol. I), Magí Català Guasch (vol. I), Josep Conangla i Fontanilles, (vol. II), Amat Conangla Tomàs (vol. II), Francesc Bellbè (vol. I), Lluís Farré Magre (vol. II), Josep Folch Folch (addenda al vol. IV), Josep Folch Piñol (vol. II), Montserrat Guansé Brea (vol. II), Marià Martí Figuerola (vol. III), Josep M. Poblet Guarro (vol. III), de Montblanc; Joan Bonet Poblet, (vol. I); Marià Contijoch Moix (vol. II), Valentí Fargas Prat, Marcel·lí Ferran Murgades (vol. II), Joan Llobera Rosselló (vol. III), Isidre Llorach Contijoch (vol. III), Antoni Santacana Vallbona (vol. IV), Josep Tous Amill (vol. II), de Rocafort de Queralt; Àngel Miserachs Bernades (vol. III), Josep Pobla Domingo (vol. III), de Santa Coloma de Queralt; Manuel Duch Poblet (vol. II), Manuel Duch Vidrí (vol. II), Esteve Farré Miquel (vol. II), Pau Lloret Anglès (vol. III), Antoni Mateu Poblet (addenda vol. IV), de Sarra; Miquel Jordana, de Savallà del Comtat (vol. II); Ignasi de Vallfogona, de Vallfogona de Riucorb (vol. II) i Cristòfol Serra Andreu (vol. IV), de Vimbodí. El pròleg al llibre de Francesc Badia, *Guia turística de Montblanc* (1982). Les Muntanyes de Prades també foren objecte de la seva atenció, sigui per la toponímia, la dialectologia, la Guerra civil, i el despoblament, sense oblidar el 2006, la seva predisposició per celebrar a Montblanc el XXXIII Col·loqui de la Societat d'Onomàstica, les actes del qual s'editaren posteriorment (2011) i avui es troben disponibles en accés obert als portals de Dialnet (Logroño) i la Biblioteca Virtual Ramon Berenguer IV, de la Diputació de Tarragona, anys abans ja havia participat en el IV Col·loqui a Montblanc (1979). També utilitzà la premsa periòdica per difondre la cultura comarcal, com *l'Avui*, per parlar de Mn. Muntanyola (1999) o dels historiadors Josep M. Grau, Roser Puig (2000) i Josep Recasens Lloret (2000), sense menystenir el rotatiu barceloní *La Vanguardia*.

Albert, gràcies per la vostra amistat i el vostre exemple de catalanitat i cristianisme, descanseu en pau.

Observació: Un extens i complet resum de la seva producció acadèmica el podeu consultar en el llibre coordinat per Fina Anglès i Eugeni Perea, *Univers Manent. Homenatge a la figura i obra d'Albert Manent i Segimón*, Tarragona, 2016, 262 p.